

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sclifos Igor împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, compensarea prejudiciului moral precum și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Sclifos Igor și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 13 octombrie 2020, Sclifos Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului nr. 829-p din 02.09.2020, anularea deciziei nr. 28/11-11213 din 14.09.2020, obligarea emiterii ordinului de restabilire în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, compensarea prejudiciului moral și restituirea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul Sclifos Igor a relatat că, la 02 septembrie 2020, Directorul Serviciului Vamal a emis ordinul nr. 829-p, prin care a dispus aplicarea în privința lui, sancțiunea disciplinară – destituire din funcția de inspector superior în Biroul Vamal Centru, indicând o încălcare prevăzută de art. 51 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la serviciul vamal, adică (acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, dacă aceste acțiuni nu atrag răspunderea vamală), în aceea că, la data de 05.03.2020, a emis și eliberat actele tipizate vamale TV-14 nr. AC334895 și TV-25 nr. 0568614 pe numele lui Andronache Marin, la cererea ultimului de a importa unitatea de transport de model „Volvo XC90”, în schimbul compensației prevăzută de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități.

În viziunea reclamantului, prin ordinul Serviciului Vamal nr. 829-p din 02 septembrie 2020 i s-a încălcat grav dreptul la muncă, urmând a fi anulat. Astfel, la

emiterea ordinului respectiv pârâtul eronat a constatat acțiunile lui drept încălcare a Legii serviciului vamal, bazându-se pe o anchetă de serviciu efectuată superficial, iar concluziile comisiei de anchetă se bazează pe acte normative nerelevante.

În acest context a explicat că, actele tipizate vamale TV-14 nr. AC334895 și TV-25 nr. 0568614 din 05.03.2020 pe numele lui Andronache Marin, la cererea ultimului de a importa unitatea de transport de model „Volvo XC90” în schimbul compensației prevăzută de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, au fost emise de el în corespundere cu prevederile pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 474 din 20.04.2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale și vamale la importul mijloacelor de transport cu destinație specială persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor, art. 49 alin. (2) din Legea privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități și alte acte normative.

Astfel, la emiterea actelor tipizate vamale sus- indicate, Andronache Marin a prezentat tot pachetul de acte prevăzute de pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale și vamale la importul mijloacelor de transport cu destinație specială persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor descris mai sus, iar ultimul avea dreptul prevăzut de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități de a importa în Republica Moldova la data de 05.03.2020 unitatea de transport de model „Volvo XC90”.

În ordinul sus-menționat, Serviciul Vamal face trimitere la art. 51 alin. (2) lit. a) și art. 52 lit. h) din Legea nr. 302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal, pct. 11, pct. 12 subpct. 12.5. pct. 13 alineatul întâi și cinci din Fișa Postului, pct. 4 lit. a), b), c), d), pct. 5 alin. (1) lit. a), d), j) din Codul de etică și conduită a funcționarului vamal, însă nu este indicat, probat și motivat temeiul și necesitatea emiterii acestui ordin.

La emiterea ordinului contestat, Serviciul Vamal s-a referit nu la încălcarea legislației vamale, dar la nevalabilitatea actelor juridice civile de procurare de către Andronache Marin a unității de transport, precum că el nu conține număr de înregistrare și semnătura cumpărătorului. De fapt, numărul de înregistrare a actului juridic de procurare a unității de transport nu este obligatoriu să fie indicat, iar la rubrica cumpărător pârâtul greșit a constatat lipsa semnăturii cumpărătorului căci ea de fapt este sub formă nume și prenumele cumpărătorului. Asupra modului perfectare a actului juridic comercial legislația RM nu prevede obligarea organului de a se implica la perfectarea lui, iar asupra nevalabilității lui nu are nici un drept a se expune, căci este un act juridic care se perfectează între cumpărător și vânzător la care nu participă organul vamal. Nulitatea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți poate fi invocată doar de către părți sau către terțe persoane ale căror dreptul sunt lezate și nicidecum de către organul vamal, care nu are nici un interes la emiterea lui.

Mai mult ca atât, valabilitatea actului juridic de procurare de către Andronache Marin a unității de transport, era confirmată atât de Andronache Marin, ca cumpărător, cât și de Sinica Alexei, ultimul fiind reprezentant prin procură al vânzătorului. Iar aceste circumstanțe nu au fost verificate de angajator la efectuarea anchetei de serviciu în privința sa pe cazul dat.

Faptul că la emiterea ordinului contestat Serviciul Vamal s-a referit nu la

încălcarea legislației vamale, denotă că el nu corespunde prevederilor art. 31 din Codul administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. În același sens, art. 118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ prevede că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

La emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii privind destituirea sa din funcția de inspector superior în Biroul Vamal Centru, din motivul încălcării prevăzute de art. 51 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la serviciul vamal, și anume acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, dacă aceste acțiuni nu atrag răspunderea penală, pârâtul eronat a constatat situația că acțiunile sale de emiterie a actelor vamale tipizate sus menționate au contribuit la trecerea unității de transport de model „Volvo XC90” peste frontiera vamală a RM, or, această unitate de transport la data de 05.03.2020 era plasată în Republica Moldova sub regim vamal de admitere temporară, adică chiar și în cazul în care refuza în admiterea solicitării lui Andronache Marin de a vămu unitatea transport respectivă, aceasta oricum era să se introducă în RM de către reprezentantul acestuia Sinica Alexei, folosindu-se de regimul vamal admitere temporară acordat anterior.

Reclamantul a mai specificat că, analizând denumirea ordinului Serviciului Vamal nr. 24-O din 27.07.2020 privind identificarea cazurilor de încălcare a disciplinei de serviciu admise de către reclamant, la care se face referire în aliniatul 1 din ordinul nr. 829-p din 02.09.2020, emis de Directorul Serviciului Vamal, rezultă că administrația Serviciului Vamal a inițiat o anchetă de serviciu neîntemeiat în privința sa, urmărind doar scopul de a fi destituit din funcție, iar emiterea de către el a actelor vamale tipizate, sunt invocate pretexte nefondate de către angajator.

Reclamantul a menționat că directorul serviciului vamal, la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de destituirea lui din funcție, nu a luat în considerație faptul că activează în organele vamale mai mult de 12 ani și nu a avut nici o sancțiune disciplinară. Dimpotrivă pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu a fost stimulat de 5 ori. Ultimele ordine de stimulare sunt acordarea diplomei de onoare în anul 2015, iar în anul 2016 a fost decorat cu insigna de Eminent al serviciului vamal. Respectiv ilegal și lipsit de proporționalitate a fost aplicată sancțiunea despre destituirea sa din funcție.

Mai mult, sancționarea reclamantului cu destituire din funcție s-a efectuat în perioada de pandemie COVID-19, perioadă în care este interzisă concedierea din funcție, reieșind din prevederile art. 2 p. 9 din Hotărârea Parlamentului RM nr. 55 din 17.03.2020, conform căruia se interzice demisia lucrătorilor, cu excepția cazurilor prevăzute de actele normative, pentru această perioadă. În sensul celor enunțate, ordinul nr. 829-p din 02 septembrie 2020, este emis în lipsa temeiurilor prevăzute de lege și este disproporțională.

În scopul restabilirii la serviciu, la 08 septembrie 2020, s-a adresat cu cerere prealabilă către directorul Serviciului vamal pentru a fi anulat ordinul de destituire din funcție. Prin decizia nr. 28/11-11213 din 14.09.2020, Serviciul Vamal a respins această cerere prealabilă, comunicându-i dreptul de a contesta ordinul de demitere din funcție în instanța de contencios administrativ.

Conform adeverinței nr. 35 din 22.09.2020 emis de Biroul vamal Centru salariul mediu lunar calculat reieșind din ultimele 3 luni de activitate în funcție la Serviciul vamal constituie 15 831,26 lei. Astfel, în temeiul art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii beneficiază de dreptul la plata unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu în mărimea salariului mediu calculat pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu data de 02.09.2020 până în prezent.

În rezultatul destituirii ilegale din funcție i s-a pricinuit și un prejudiciu moral enorm, manifestat prin umilința și înjosirea ce i-a fost adusă de către administrația Serviciului vamal față de întreg colectivul de muncă, precum și realizarea intenției acesteia de a fi pedepsit nemotivat și a fost dezonorat față de colegii de serviciu. Până în prezent frecvent are stresuri emoționale legate de această destituire din funcție și insomnii, mai ales pe timp de noapte. Această atitudine necorespunzătoare a administrației Serviciului vamal manifestată față de el i-a creat și o lipsă de speranță de a fi reangajat la serviciu, o criză financiară în familie, căci are la întreținere un copil minor cu vârsta aproximativă de 2 ani și soția care se află în concediu de îngrijire a copilului. Din aceste motive în familie s-au întetuit momente de certuri referitor la lipsa sursei de venit pentru întreținerea familiei, fapt ce dăunează menținerii dintre el în raport cu membrii de familie.

În viziunea reclamantului aceste prejudicii nu-i pot fi recuperate totalmente. Însă, întru compensarea lor, cu o sumă de bani în mărime de 100 000 de lei, care nu este exagerată, reieșind din profesionalismul său înalt de activitate, demnitatea sa în cadrul colectivului, i-ar crea o satisfacție morală de înlăturare a stării de depresie și umilință în care la moment se află, precum și de înlăturare a stării de nervozitate creată din această cauză în familie.

Din experiența sa de activitate în cadrul Serviciului vamal, nici un inspector vamal nu a fost sancționat disciplinar pentru astfel de situație. Afirmă această argumentare din motiv că despre ordinele de stimulare și sancționare emise de Serviciul vamal se informează tot efectivul din Serviciul vamal pentru luare de atitudine și îmbunătățire a eficienței activității angajaților.

În asemenea circumstanțe, reclamantul a solicitat anularea ordinul nr. 829-p din 02 septembrie 2020, anularea deciziei nr. 28/11-11213 din 14.09.2020 privind respingerea cererii prelabile din 08.09.2020, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de

02.09.2020 până în prezent, luându-se în calcul salariul său lunar de funcție de 15 831.26 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei și restituirea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul acestui proces.

Prin încheierea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a declarat inadmisibilă pretenția privind repararea prejudiciului moral, în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, din motivul neîntrunirii condițiilor prevăzute de art.208, care prevede respectarea procedurii prealabile (f.d.180-181).

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 noiembrie 2021, Sclifos Igor a contestat cu apel hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Sclifos Igor și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, potrivit art. 41 din Legea cu privire la Serviciul Vamal, destituirea din funcție a funcționarului vamal poate avea loc în cazul constatării unei abateri disciplinare grave prevăzute la art.51. Iar, art. 51 alin. (2) lit. a), la rândul său prevede că, acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, dacă aceste acțiuni nu atrag răspunderea penală, constituie abateri disciplinară gravă.

Astfel, Sclifos Igor, contrar prevederilor pct.17 lit.d) Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale și vamale la importul mijloacelor de transport cu destinație specială, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 474 din 20.04.2016, a acceptat contractul de vânzare-cumpărare prezentat de solicitant, în limba lituaniană, care nu a fost tradus în modul stabilit de lege, precum și care nu avea număr și data întocmirii, lipsind și semnătura cumpărătorului.

Mai mult, Sclifos Igor a acceptat declarația pe propria răspundere a beneficiarului semnată de către Sînică Alexei, declarație care conform anexei nr. 1 la Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale și vamale a importul mijloacelor de transport cu destinație specială, era destinată persoanei, adică beneficiarului în situația importului cu titlu gratuit (donație), deși conform prevederilor legale, în situația lui Andronache Marin, reprezentantul Sînică Alexei urma să prezinte, în numele beneficiarului – persoana cu dizabilități locomotorii Andronache Marin, setul de acte prevăzut la pct. 17 din Regulamentul specificat supra, inclusiv declarația pe propria răspundere, suplimentar, contractul încheiat între beneficiar și persoana terță privind livrarea gratuită a mijlocului de transport importat de către persoana terță și declarația-angajament, conform anexei nr. 3 la Regulament.

În acest sens, Sclifos Igor a admis la vămuire acte prezentate cu încălcări ale prevederilor legale, a documentat importul și a acordat scutirea cu încălcarea gravă a prevederilor legale.

La 18 octombrie 2022, Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel

Chișinău, iar la 18 ianuarie 2023, a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a comis erori de aplicare eronată a legii materiale și procedurale, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

În special a indicat că, instanța de apel nu a luat în considerație că prin ordinul de sancționare contestat a fost constatată manifestarea lipsei de responsabilitate și profesionalism în atribuțiile de serviciu, ceea ce constituie o inacțiune, pe când abaterea disciplinară prevăzută de art. 51 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la Serviciul Vamal, reprezintă o acțiune. Instanța de apel a apreciat eronat declarațiile martorului sare a declarat că, contractul de vânzare-cumpărare a fost semnat de către Andronache Marin.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 septembrie 2022, în ședință publică.

Materialele cauzei atestă că, la 27 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat dispozitivul deciziei instanței de apel participanților al proces, inclusiv reprezentantului recurentului, avocatului Brînză Alexei.

Recursul nemotivat împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 18 octombrie 2022.

Totodată, materialele cauzei atestă că, decizia integrală a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, la 21 decembrie 2022, iar motivarea recursului Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, a depus la 18 ianuarie 2023.

În condițiile enunțate, instanța de recurs constată respectarea de Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, a termenului prevăzut de art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ la declararea recursului.

La 23 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Vamal copia recursului depus de Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 28 februarie 2023, Serviciul Vamal a prezentat referința la recursul depus de Sclifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de

drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Scifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Scifos Igor, reprezentat de avocatul Brînză Alexei, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron